

Փ Ա Ր Ո Ս Ն Ե Ր Ը

Գրիգոր Նարեկացի, հեղեղ ողբերգութեան,
երեսանկեալ ազօթք, արցունք խղզահարի...
Շանթաշառաչ երկինք ու ծով փոթորկաձայն...
Սիրտըդ շրթներուդ վրայ խարոյկի պէս կ'այրի'...:

Շրմորհալին Ներսէս, սիրակարկա՛ւ աղբիւր,
Քերթն'դ Մեսրոպաշունչ, խորհուրդիմ մէջ հաչի՛
Ա. Բ. Գ.ով հիւսուած ազօթք յուզումնալուր,
Շարականիդ շունչով հայացրնող ոգի՛...:

Յրի՛կ մեր արդարասէր, դատաւորի նման՝
Մերք ժողովրդեամբ ու մերք գայրացումով լեցուն,
Բնդվըճելով կեանքի օրէնքին դէմ դաժան՝
Կերբ-աւ խաբանելով անկուշտ բնագոյր մարդուն...:

Սայա՛թ Նովա, գարնան վարդենին ես բուրեան,
Ուր սոխակներ կու լան սագիդ դէմ անապալ.
Ըստեղնաշար ցաւի, սիրոյ, եղբայրութեան,
Դուսան եւ արեղայ, խնկարո՛յր մահատակ...:

Կոմիտա՛ս, Կոմիտա՛ս, երգի երկնակամար,
Դուն իդեռնի ճամբուն՝ մարած ջահ ու խորան.
Յոյզի ակունք, երգի ամենասուրբ հանճար,
Գահավիժեալ խորհուրդ՝ ցաւին մէջ լըռութեան...:

Սաքեա՛ն, հաչատուրեա՛ն, նոր փարոսներ երգի,
Հայ գաւառներն իրենց մեծ դամբանէն հանած՝
Ձեր հանճարին լոյսով դուք կոչեցիք կեանքի,
Եւ ճանչցուցիք որպէս նըւագ համատարած:

Կ'անցնի՛ն, կ'անցնի՛ն դարեր, դուք հովերու նման,
Դուք ծովերու պէս յորդ՝ դաշնաթաւ կ'երգէք
Իբրեւ աւանդն Հայուն, իբրեւ շո՛ւնչն անվախճան,
Իբր յաւերժի՛ն ձեռքով ղեկավարուած համերգ...:

ՄԱՌԻ ԱԹՄԱՃԵԱՆ

15 Մայիս 1965,
Փարիզ